

Edita: STEPV-iv
Director: Vicent Esteve Montalvá
Coordinació: Joan Blanco Paz
Administració, Redacció i Publicitat:
Juan de Mena, 14, baix, 46008 València
Tel. 391 91 47. Fax: 392 43 34
e-mail: stepv-iv@xarxaneta.org
Imprimeix: Bronte Graf, S.L.
Cullers, 18. Alaquàs. Tel. 151 50 17
Tiratge: 12.000 exemplars
Depòsit Legal: V-1.454-1981
Franqueig Concertat 46/75

12.000
EXEMPLARS

Allioli

QUADERNS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ

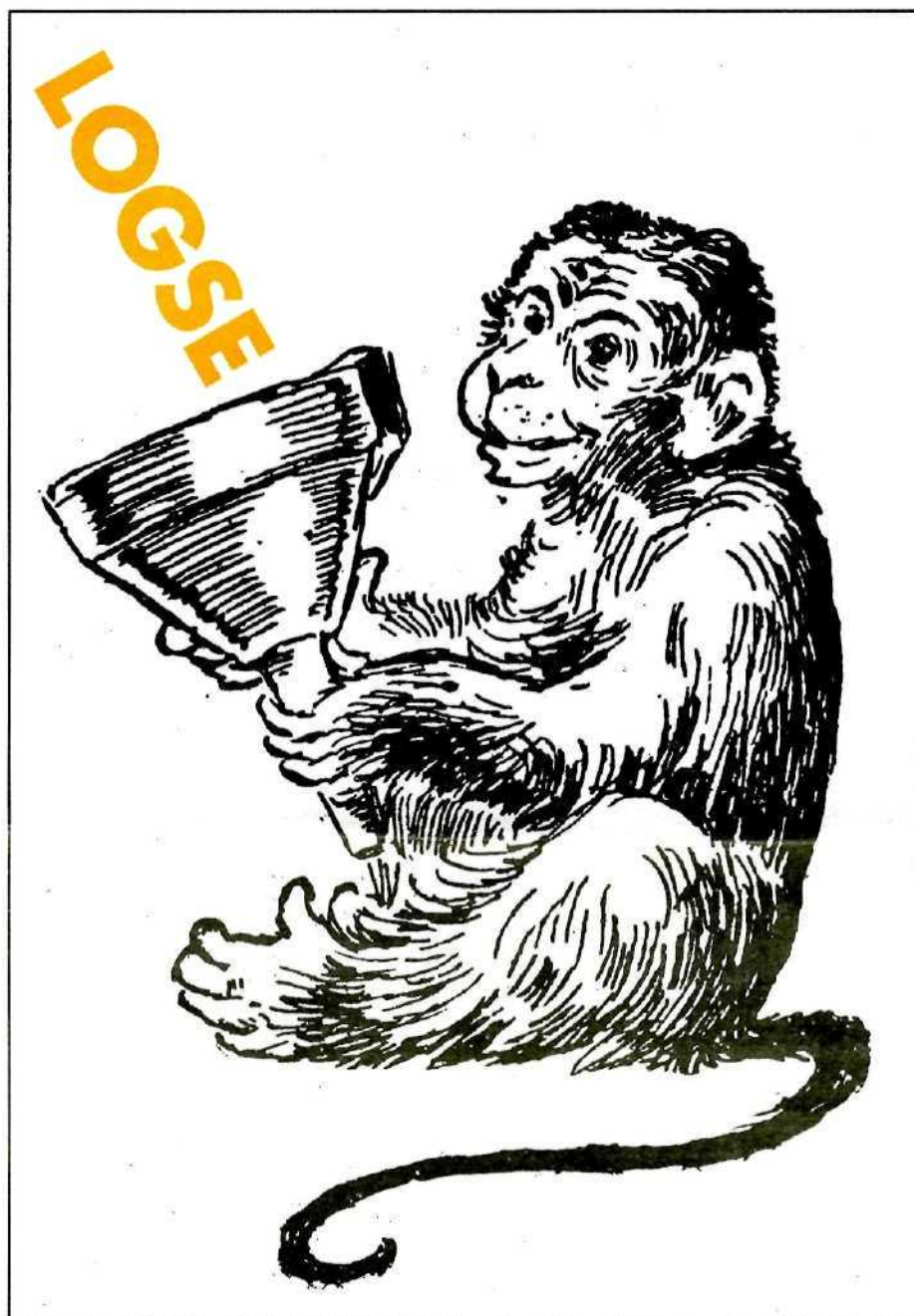
Es retarda dos anys l'aplicació de la LOGSE

Afortunadament, vam fer la pregunta i la Directora General de Centres la va contestar: el Govern valencià s'acollirà al calendari establert pel Ministeri d'Educació i eixe canvi seria publicat en el DOGV.

En aquests moments, segons el calendari vigent, l'aplicació de la Reforma Educativa finalitzaria en l'any 2000, i implicaria que en el proper curs s'implantara, de manera generalitzada i simultània, 3r curs d'ESO i 1r curs dels nous Batxillerats, substituint l'actual 1r i 3r de BUP; així mateix, l'antiga FP desapareix progressivament en els seus dos nivells, 1r i 2n, i estava prevista la seua substitució pels nous cicles formatius.

En aquest sentit, la Llei d'Acompanyament dels Pressupostos Generals de l'Estat ha vingut a modificar la LOGSE en els termes següents: "El Gobierno, previo informe de las Comunidades Autónomas, aprobará el calendario de aplicación de la nueva ordenación del sistema educativo, que tendrá un ámbito temporal de doce años a partir de la publicación de la presente Ley". Per tant, en primer lloc, les Comunitats Autònomes han d'informar al Govern central sobre els canvis que es pretenen, i a continuació s'haurà de dictar un Reial Decret que establirà el nou calendari, que ara es perllongarà fins l'any 2002 (dotze anys des de 1990). Se suposa que serà el següent: Curs 98/99: 3r d'ESO; curs 99/00: 4t d'ESO; curs 00/01: 1r de Batxillerat i cicles formatius; 01/02: 2n de Batxillerat i cicles formatius, de manera que es produiria una aplicació successiva any a any. Aquest nou calendari, per tant, retarda l'aplicació de la LOGSE dos anys. Queda, no obstant, la possibilitat, solució ja utilitzada fins ara, de que les Comunitats Autònomes amb competències plenes educatives implanten anticipadament, inclús de manera generalitzada, els cursos que estimen convenient. Encara que és urgent la resposta de la Conselleria per donar seguretat al sistema, tant als centres i al professorat com als pares i mares, en ordre a preveure els canvis didàctics i els recursos materials i personals que tot això comporta, l'Administració encara no ha comunicat l'ús que farà d'aquesta possibilitat ni ha sotmés al Consell Escolar Valencià les seues propostes i previsions a pesar de la importància educativa de les implicacions dels canvis previstos.

Cal subratllar, a més, que aquest segon retard que patirà la Reforma prevista per la LOGSE posa en evidència la manca de planificació de les Administracions responsables, que no han posat en marxa els recursos i els mecanismes necessaris (construccions de centres, formació del professorat, materials didàctics, etc.) per a que la implantació prevista en deu anys per la redacció originària de la LOGSE s'hi produïra.

Formació de persones adultes.....	2
Estatut bàsic de la funció pública docent	2
Plantilles de Secundària	3
Primària: Arranjament escolar	3
Les oposicions de 1991	4
Jornada Professorat Interf.....	5
Nuevo decreto de admisión del alumnado	5
Educar o vigilar i castigar	5
Ensenyament Privat:	
Nòmina 1998 centres concertats.....	6
Plantilles de Secundària	6
Negociació amb les patronals	6
Personal Generalitat Valenciana:	
Breus (All-i-Pebre)	7
Convenio de personal laboral	7
Acord sobre incapacitat temporal...	8
Escrit ahir	8

SEPARATA: Ensenyament Públic
REVISAT LA NÒMINA 1998

COVAPA-CONSELLERIA: LA "CULPA" ÉS DEL CALENDARI

Hi ha una llarga tradició en voler arreglar això de l'educació, NO mitjançant la modificació substancial de la ràtio (costa diners), la comprensivitat i la atenció a la diversitat simultànies (costa més diners), la formació del professorat en la pròpia jornada de treball (també costa diners, per això van diners públics a Ford-Almussafes), la construcció de centres ben equipats i a prop dels usuaris (costa molts diners) o amb la dinamització i finançament de la investigació i la renovació permanent (es governa millor en un desert d'idees), SINÓ modificant el calendari escolar, per allò de les vacances, sense comptar amb el professorat.

UN FAVOR IMPAGABLE A L'ADMINISTRACIÓ I UN CONFLICTE MÉS EN L'ESCOLA PÚBLICA. QUI SE'N BENEFICIARÀ?

stepv-iv, la informació al dia

La nostra pàgina web la trobaràs en:

<http://www.xarxaneta.org/stepv>

correu electrònic: stepv-iv@xarxaneta.org

millorar la informació és millorar la participació

L'all

Per a la Conselleria d'Educació, per haver introduït en el projecte de decret d'admissió d'alumnes la possibilitat que els centres puguen seleccionar l'alumnat, la qual cosa és ben diferent a la coartada de la lliure elecció de centres que diuen propugnar.

...i l'oli

per a la FAPA-València, per la seua lluita a favor de l'Ensenyament Públic, per a la construcció dels centres, per un model de centre on l'organització i la convivència és a l'escala de les persones que l'han d'habitar.

OPINIÓ

A BACS AMB LA FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES

A bacs amb la Formació de Persones Adultes (FPA), esperant el desenrotllament d'una llei que, en mans dels responsables polítics, ara compleix 3 anys i està poc més que com va nàixer.

Pensem que quan una llei és aprovada a les Corts i es publica al DOGV, és un precepte d'obligat compliment. No s'ha explicat —segurament perquè no és possible fer-ho— per què una Llei de gener de 1995 porta tres anys sense posar-se en pràctica.

Aquesta situació, tot i ser greu, posa en dubte les condicions d'una democràcia en la que sembla que la "lentitud institucional" és una forma de vida. El més greu, però, és no saber a hores d'ara com es vol desenvolupar la llei, com es vol aplicar i quina interpretació hi fan els responsables de la seua aplicació.

Les responsabilitats de les que parlem són polítiques i tothom ens hauríem de sentir preocupats. Reflexionem sobre les circumstàncies actuals.

S'ha realitzat un procés de reforma educativa mitjançant el qual ens hem atorgat un nou Sistema Educatiu que configura una gran etapa obligatòria fins als 16 anys (Educació Infantil, Primària i Secundària Obligatòria). La Llei de Educació "Villar Palasí", de 1970, ha estat substituïda per la LOGSE (Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu). Com afecta aquest canvi per a l'FPA? Actualment, els centres continuen impartint ensenyaments per a l'obtenció del Graduat d'Educació General Bàsica, la titulació pròpia del sistema educatiu anterior. És hora ja que açò es modifique i entrem en la reforma educativa.

Dels 500 centres d'EPA (Municipals i de la Conselleria d'Educació) es vol que hi haja una continuïtat: les persones adultes han d'assolir una formació bàsica actual, és a dir, la que correspon al Graduat d'Educació Secundària (GES), la qual cosa suposa realitzar les reformes necessàries quant a plantilles, recursos i infraestructures en tots els centres de la xarxa pública.

Si açò no es fa adequadament, si aquesta formació no s'estén a tota la població adulta, no es pot dir que hi haja un interès per aquest sector educatiu. Pel que es veu, no és prou que la Llei per a la Formació de Persones Adultes existeix; és la voluntat política la que fa possible que aquesta formació pugui generalitzar-se.

Això no obstant, l'FPA també arreu altres necessitats educatives que no són l'obtenció de la titulació bàsica. L'amplíssima problemàtica que es presenta al món del treball i els canvis que es produeixen constantment a la nostra societat, així com la persistència de grups desfavorits i l'entrada de noves persones en aquesta categoria, fan necessàries unes actuacions diversificades que a la Llei s'arreglen i sobre les quals cal una decisió política.

A la Llei es parla d'actuacions coordinades de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència; de la Conselleria d'Ocupació, i de la Conselleria de Benestar Social. Avui, les actuacions d'aquests departaments no es distingeixen per la coordinació de les seues programacions i projectes, ans al contrari, vénen actuant de forma aïllada.

L'aplicació de la Llei comporta, per tant, un veritable canvi en allò que s'ha fet fins ara i que des dels centres d'FPA es focalitze una diversificació i una coordinació més eficaç que trenque amb la visió acadèmica que persisteix fins ara.

La realitat social és canviant i així s'arregla a la Llei, obrint la porta a actuacions en matèria de formació ocupacional i en inserció laboral.

La Formació Professional, una etapa renovada per la LOGSE, també s'ha de cobrir mitjançant l'FPA, i ampliar el seu abast a la formació ocupacional i a la formació contínua.

Així doncs, ens trobem en un moment amb la possibilitat que l'FPA es converteixi tota ella en una opció vertaderament renovadora, amb la finalitat d'atendre una vasta problemàtica del món adult amb una visió més esperançadora. Des d'aquí convidem tothom a conèixer millor els centres d'adults, a parlar amb la gent que hi acudeix, pel tal d'adonar-nos-en de les seues necessitats i motivacions en matèria de formació.

L'FPA s'ha convertit així en un repte per a la democràcia. La seua planificació i el seu desenrotllament s'ha de fer des de tots els sectors socials. En aquest sentit, a la Llei d'FPA s'arregla la creació de Projectes de Base Locals o Territorials que programen i dinamitzen el propi model d'actuació, atenent les necessitats que la localitat o el territori presenten. Aquests projectes exigeixen la participació de tothom, des dels Ajuntaments fins les Associacions de Veïns, passant per tot el qui, d'una o d'altra manera, estan implicats en aquesta formació: centres d'EPA, associacions d'alumnes, col·lectius, empresaris, sindicats, INEM, FOREM...

Desenvolupar aquests projectes és desenvolupar la democràcia, no debades un dels objectius d'aquesta formació, arreglat a la LOGSE, és el desenvolupament responsable, crític i participatiu de les persones en una societat democràtica.

Amb l'esperança que aquestes idees ens encoratgen tots a participar més, a aportar més al desenrotllament de l'FPA, vull transmetre la il·lusió amb què alumnat i professorat esperem el desenvolupament de la Llei, però no estaria de més recordar allò que diu la saviesa popular: "Hechos són amores y no buenas razones".

Jose Luís Arnés Acevedo. STEPV-iv

DOTACIÓ DE PERSONAL PER ALS CENTRES QUE ESCOLARITZEN ALUMNAT DE TRES ANYS

La incorporació de les aules de tres anys als centres d'Infantil i Primària està presentant greus problemes i disfuncions, en la mesura que suposa noves situacions i problemàtiques que esdevenen de difícil solució amb els mitjans existents actualment als centres.

En primer lloc, cal considerar que si bé a la LOGSE s'arregla la figura d'una persona educadora de suport a les aules de tres anys, la realitat ha desvirtuat, una vegada més, l'esperit de la llei i l'existència d'aquests professionals als centres és més aviat una excepció.

En segon lloc, cal tenir en compte que, per l'Acord de Plantilles, s'ha proveït els centres de doble línia (6 unitats d'Infantil) d'una setena persona de suport per a fer front a les noves necessitats educatives i pedagògiques que emanen de la incorporació dels tres anys. Tot i això, als centres on aquestes unitats estan habilitades i no creades, no existeix la setena persona. Aquesta situació esdevé totalment absurda i injusta, doncs les neces-

sitats de l'alumnat i del centre són exactament les mateixes en cas de creació o d'habilitació. Cal que totes aquestes unitats siguin creades definitivament al catàleg dels centres i proveïdes pels mecanismes reglamentaris. Per altra banda, aquestes vacants corresponents a la setena persona en centres amb unitats habilitades es podrien proveir de forma provisional.

Per tal d'avançar en la millora de l'ensenyament, l'STEPV-iv exigeix l'Administració la dotació urgent d'una persona educadora, amb la titulació de Jardí d'Infantesa o Puericultura, tal i com es contempla a la LOGSE, amb caràcter general per a tots els centres on hi haja unitats de tres anys. Per altra banda, exigim que totes les unitats siguin creades i que es dote els centres de la setena persona de suport a les plantilles d'Educació Infantil on existesquen sis unitats de tres anys, independentment de la seua condició de creades o habilitades.

OPOSICIÓ DEL 97: REGULADA LA FASE DE PRÀCTIQUES

La Conselleria ha publicat la Resolució de 15 de gener de 1997, de la Direcció General de Personal de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la que es regula la fase de pràctiques dels aspirants seleccionats en el procés per a la provisió de llocs en el Cos de Mestres convocat per Ordre de 14 de maig de 1997.

En aquesta resolució s'estableix la composició de les Comissions qualificadores, així com les funcions del professorat tutor que farà el seguiment de les pràctiques.

També regula l'avaluació i el termini de l'acabament d'aquestes, que queda fixat per al 15 de març per a tots aquells que s'incorporaren el passat 15 de setembre.

La Conselleria d'Educació convocarà les activitats de formació, previstes a la resolució, mitjançant cursos organitzats pels CEFIREs entre l'1 i el 15 de març.

Si teniu cap dubte sobre qualsevol aspecte relacionat amb aquest assumpte, estem a la vostra disposició a qualsevol de les nostres seus.

L'ESTATUT BÀSIC DE LA FUNCIÓ PÚBLICA DOCENT

El Ministeri d'Administracions Públiques ha encetat les negociacions, en el marc de la Mesa General de la Funció Pública, de l'avantprojecte de "Llei Reguladora de l'Estatut Bàsic de la Funció Pública". A la disposició addicional 3ª d'aquest avantprojecte, es fa referència explícita al sector docent en els següents termes:

"1. Corresponde al Gobierno proponer a las Cortes las bases del régimen estatutario de los funcionarios públicos docentes de niveles de enseñanza distintos del universitario, en el marco de la ordenación general del sistema educativo. En ellas se incluirán, con las adaptaciones que resulten precisas, aquellas normas de este Estatuto que les sean de aplicación."

El 5 de desembre de 1997 se'ns facilità l'esborrany i el dia 21 de gener es reuní en el MEC, per primera vegada, la Mesa Tècnica entre Administració i sindicats per tal d'abordar-lo i acordar una metodologia de treball, així com dels continguts de l'Estatut (el 18 de febrer està prevista una segona reunió).

En la reunió, el representant del MEC manifestà que:

- l'Estatut recollirà la normativa, actualment dispersa, referida a la funció pública docent (per tant, no té caràcter modificador o reformador, sinó més bé "conservador"-sic),
- l'articulat és matèria legislativa i, per tant, correspon a les Corts espanyoles determinar efectivament el seu contingut (nogensmenys, el MEC vol comptar amb la participa-

ció sindical per a la seua configuració), i

- fins que s'iniciï el tràmit parlamentari, hauran de passar alguns mesos (s'acordà que al mes de juny deuria haver un nou text millorat, per a seguir treballant-lo).

Alguns comentaris sobre l'esborrany

Partint d'aquesta enorme provisionalitat del text actualment conegut, poques novetats, pràcticament cap, incorpora en matèria legal (i que afecta al professorat docent funcionari no universitari) que no siguin més o menys conegudes per altres disposicions legals vigents (Llei 30/1984, LOGSE, legislació autonòmica, etc.).

Al llarg de 60 pàgines, dels 118 articles distribuïts en déneu capítols (com ara Selecció de personal, Accés a diferents cossos, Sistema retributiu, Règim de drets i deures...), podem comprovar que no hi ha cap resposta nova a les ja quasi històriques i justes reivindicacions del professorat progressista.

Aquestes notes només pretenen informar d'aquesta iniciativa, tot just inaugurada, i convidar tot el professorat a anar coneguent-la i a participar en l'acció sindical de l'STEPV-iv, per tal d'intentar avançar en la consecució d'un Estatut, que sí no contempla les nostres reivindicacions, haurà de ser "prim" (com deia el representant de la CIG a la Mesa), i permeta en cada territori autonòmic una veritable negociació del mateix.

PLATAFORMA POR LA ENSEÑANZA PÚBLICA - VALÈNCIA

Nos encontramos en un momento muy crítico en cuanto a la aplicación de la LOGSE.

El curso 1998-99 se generaliza el 3º de ESO, por lo que todos los alumnos de 2º de ESO deben pasar a cursar este nivel en los institutos existentes, pocos para la cantidad de alumnos que han de incorporarse, lo que provocará masificación en las aulas (doble y triple turno de forma generalizada).

En los colegios de Primaria se tendrá que mantener el 1º y 2º de ESO, ya que no tendrán espacio en los institutos.

El nuevo decreto de admisión de alumnos supone una falta de control sobre lo pueden y no pueden hacer los centros, lo que supone un nuevo ataque de la Administración a todos los que defendemos la Escuela Pública, que, recordemos, no discrimina ni segrega.

Por todo esto, el STEPV-iv, como integrante de la Plataforma por la Enseñanza Pública, hace un llamamiento a toda la Comunidad Educativa para que participe y apoye las reivindicaciones y las acciones convocadas desde la Plataforma por la Enseñanza Pública para poder asegurar a todos los ciudadanos el disfrute del derecho a la educación, con las condiciones precisas y exigibles de calidad de infraestructura y didáctica, así como de accesibilidad, para

asegurar una escolarización gratuita, total y de calidad para todos y todas desde los tres años.

El período de matriculación está cerca. Desde la Plataforma por la Enseñanza Pública hacemos un llamamiento a todos los Consejos Escolares de Centro y Municipales para exigir a la Administración la satisfacción de todas las necesidades educativas.

CALENDARIO

MARZO

CAMPAÑA DE MATRICULACIÓN EN LA ESCUELA PÚBLICA

5 DE ABRIL

II FIESTA-ENCUENTRO POR LA ESCUELA PÚBLICA

16 DE MAYO

II JORNADAS DE PARTICIPACIÓN Y DEMOCRACIA EN LOS CENTROS ESCOLARES

Nota: Con motivo del día 5 de abril, os pedimos la colaboración con ideas o actividades: grupos de teatro, talleres, ejercicios, juegos, etc.; todo aquello que penséis que se puede hacer en un acto como éste.

SECUNDÀRIA**QUIN MODEL DE PLANTILLES?**

La Conselleria i els sindicats hem ençetat la negociació de les Plantilles de Secundària, per a la qual cosa hem fet servir -nosaltres- un document unitari de tots els sindicats presents en la Mesa Sectorial d'Educació, que contempla, bàsicament, la necessitat de tractar de forma paral·lela i coordinada tres temes: la planificació de les construccions d'IES i tot el que comporta; les condicions laborals del Professorat; i les plantilles pròpiament dites.

La Conselleria planteja un canvi de model, més semblant al dels centres de Primària, encara que adaptat a les necessitats de Secundària. Fins ara, la plantilla es determinava en realitat, any darrere any, mitjançant les anomenades "confessions" amb la inspecció educativa. La Conselleria publicava amb ocasió del concurs de trasllats la relació de centres amb les places que considerava "estables", les vacants, i el nombre de professorat definitiu a l'institut en cada assignatura. Les places "estables" reconegudes com a tals eren -són- normalment inferiors a les necessitats reals i al nombre de definitius dels centres en molts casos, sense raons transparents i objectives.

Aquest model és clarament contrari al plantejament que s'aplica a les plantilles de Primària, on queda definit el nombre de mestres per al nombre d'unitats del centre, la qual cosa estabilitza en gran mesura les plantilles.

El nou model proposat per l'Administració consisteix, bàsicament, en assegurar la quasi totalitat de la plantilla a cada institut, en funció dels indicadors horaris, la qual cosa dona com a resultat un nombre determinat de professorat que constitueix la plantilla estable dels IES, sempre en relació al nombre d'unitats dels centres. D'aquesta manera es podria prescindir de les actuals "confessions", almenys pel que fa al 80% de la plantilla. Deduïm que l'altre 20% serviria per a solucionar situacions conjunturals, com ara les derivades de les reduccions per càrrecs, les necessitats d'ofertar més o menys optatives, la presència de més alumnat del previst amb necessitats educatives especials, etc.

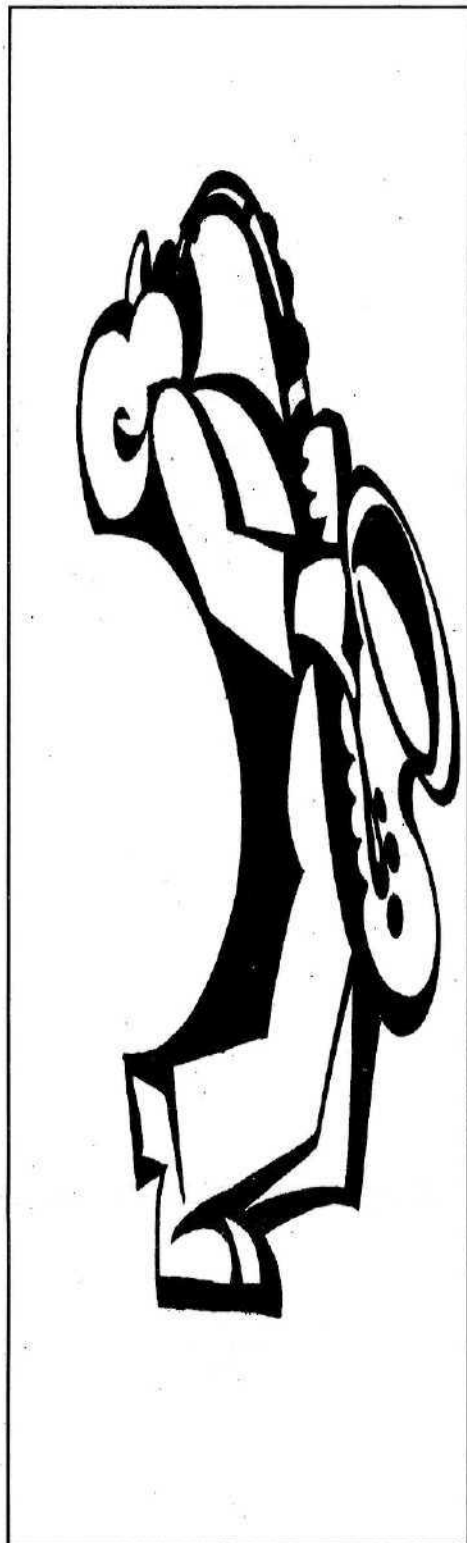
Aquest model es basa en considerar compartiments estancs el que són necessitats objectivables dels IES, en calcular la càrrega horària de cada compartiment (en funció dels indicadors) i, després, tancar departament per departament la repercussió d'eixes hores, assignant a cada departament una part d'eixes càrregues horàries per tal de "quadrar els horaris de tots els professors estables" (Un departament concret d'un IES concret assumiria: X hores curriculars, X hores d'optatives, X hores de tutories, X hores de diversificació curricular, etc.).

La Conselleria ha establert 12 indicadors i uns criteris per aplicar-los.

La discussió, ara, té dues parts diferenciades: Quin model de plantilles volem, i quins criteris s'han d'aplicar (indicadors) i com s'han d'aplicar.

L'STEPV-iv va definir en la Jornada de Secundària del curs passat els criteris bàsics per a la configuració de les plantilles dels centres. Ara, hem de decidir si estem d'acord o no amb el nou model proposat per l'Administració Educativa, considerant si suposa una millora o no de les nostres condicions laborals i de la qualitat de l'ensenyament.

No hem d'oblidar que, sense llevar-li importància al que hem tractat fins ara, no es més que una part de la problemàtica del sector i que n'hi ha d'altres factors importantíssims que repercutiran, no tan sols en

les plantilles a curt termini, sinó també en el futur de l'Educació Secundària de la xarxa pública, com ara: el calendari d'implantació de la LOGSE, el pla de construcció i adaptació dels centres docents i el seu finançament, la implantació del primer cicle de l'ESO als IES i del tercer d'ESO el proper curs, tot en condicions dignes i amb dotacions suficients; la progressiva i coordinada substitució de l'antiga FP pels nous Cicles Formatius; la dotació als IES dels serveis de transport i menjador; la clarificació dels itineraris educatius per a tota la xarxa pública... És a dir, la NEGOCIACIÓ GLOBAL del que sempre hem considerat una vertadera Reconversió.

Per acabar, us informem que en la Mesa Tècnica celebrada el passat dia 21 de gener es va acordar el següent calendari de treball:

MESES TÈCNIQUES. Divendres 30 de gener: recol·locació, reassignació dels efectius, condicions laborals. Dimecres 4 de febrer: adaptació del Reglament Orgànic i Funcional dels centres. I una altra per a l'11-02-98.

MESA SECTORIAL. 18-02-98, 25-02-98 i 04-03-98 per a tancar el tema de les plantilles i, a proposta dels sindicats, la planificació de les infraestructures.

MESA SECTORIAL. 06-02-98: calendari escolar per al curs 1998-99.

PRIMÀRIA**ARRANJAMENT ESCOLAR (1998-99)**

Al darrer *All-i-oli* (número 124, Extra per a Primària) publicarem les instruccions de 16 de desembre de 1997, de la Direcció General de Centres Docents, sobre criteris generals per a la modificació de la composició per unitats i altres característiques dels centres docents públics d'Educació Infantil (2n cicle), Primària i Educació Especial per al curs 1998-99, les nostres esmenes i la valoració del nostre sindicat.

El Ple del Consell Escolar Valencià va votar, el passat 20 de gener, el dictamen sobre el document dels criteris amb els que es realitzarà l'arranjament escolar per el curs 1998-99.

El dictamen aprovat conté recomanacions com les següents:

- Es proposa l'Administració que realitze una campanya d'informació i promoció adreçada al conjunt de la comunitat educativa per a aconseguir que es generalitze la creació de les unitats de 3 anys als centres públics.

- Es proposa que, prèviament a l'admissió de l'alumnat, l'Administració educatiu oferisca llocs escolars per a alumnat de 3 anys en tots els centres públics.

- Per al curs 1988-99 han de completar-se les plantilles tipus (de l'acord de plantilles) en tots els centres, la qual cosa suposa que es cree la segona plaça de Pedagogia Terapèutica en tots els centres de dues o més línies i la creació del lloc de treball 14é en els centres d'una línia, tot açò sense la necessitat de que siga sol·licitat per cada centre.

- En tots els centres amb programes educatius singulars es reforçarà la plantilla amb professorat d'acció educativa compensatòria, i els centres d'immersió amb professorat de suport.

- Es proposa que s'escolaritze l'alumnat de primer cicle d'ESO als Instituts d'Educació Secundària.

- No obstant, s'haurà de dotar tots els centres de Primària que en el curs 98-99 escolaritzen alumnat del primer cicle d'ESO amb especialistes de Tecnologia i de Plàstica i Visual.

- Es recomana que s'establisquen unes ràtios inferiors a les proposades per l'Administració als centres ordinaris que tinguen unitats específiques d'EE i als centres específics. Al mateix temps, en funció dels informes tècnics, que es puga augmentar el nombre de les unitats i de personal que ha d'atendre les necessitats de cada centre. En aquests centres hi haurà d'haver professorat tècnic de Formació Professional i, a més a més, haurà de contemplar-se la figura del professional Adjunt de Taller.

- Finalment, haurà de dotar-se als centres CRAS (Centres Rurals Agrupats) de la plantilla prevista a l'acord.

L'STEPV-iv es mostra satisfet amb aquest dictamen perquè arreplega quasi totes les nostres propostes, que han estat objecte d'un ample consens al Consell Escolar Valencià. Per tant, l'Administració hauria d'incloure a les seues instruccions per a l'arranjament escolar les recomanacions aprovades amb el suport de tots els sectors de la comunitat educativa.

A hores d'ara, les tres Direccions Territorials d'Educació i la Direcció General de Centres estan mantenint una serie de reunions per a concretar tots els aspectes de l'arranjament escolar dels centres d'Infantil i Primària i l'escolarització de l'alumnat del primer cicle d'ESO i del tercer d'ESO als IES, a partir de les instruccions abans esmentades i dels informes tècnics de la Inspecció Educativa. El següent pas ha de ser la comunicació de la proposta de la planificació educativa per al curs 1998-99 als Consells Escolars Municipals i a les tres Juntes de Personal Docent. L'STEPV considera important que el conjunt de la comunitat educativa estudeie i faça propostes per a garantir que les propostes del nostre sindicat, les recomanacions del Consell Escolar Valencià i totes aquelles que suposen una millora de l'ensenyament públic siguen presentades als diferents òrgans de participació i assumides per l'Administració Educativa valenciana. Ara és important la mobilització i la participació del professorat i del conjunt de la comunitat educativa, perquè ens juguem el futur de l'escola pública valenciana.

AMBRA
LLIBRERIA

Pla, Convent, 1 - Tel. 578 57 36 - DENIA
Pla, Escoles Pies, 5 - Tel. 287 82 52 - GANDIA

LES OPOSICIONS DEL 1991

Quan la Reforma Educativa va concretar-se en un projecte de llei (la futura LOGSE) es va plantejar immediatament el problema de donar una solució a l'extraordinari nombre de professorat interí que prestava els seus serveis en el sistema educatiu de tot l'estat (al voltant de 40.000). La solució d'aquest problema donà lloc a diverses posicions sindicals. Totes elles recollien el supòsit que el procediment d'accés a la funció pública de tot aquest personal havia de ser excepcional, singular i extraordinari. La nostra posició, a més a més, seguint el nostre model, coincidí amb la del moviment assembleari de professorat interí, que exigia una via específica i diferenciada de la que poguera establir-se per a altres tipus de personal (aturat i de fora del sistema) per aconseguir l'estabilitat i la condició de funcionari. En aquest sentit, vam participar activament en la consolidació, extensió i manteniment de les reivindicacions de les coordinadores d'interins arreu de tot l'estat, exigint una via per l'estabilitat que no col·lionara frontalment amb els legítims interessos dels aturats per obtenir un lloc de treball.

Tanmateix, la LOGSE va contemplar la fórmula pactada pel Ministeri amb ANPE i CC OO, i en la Disposició Transitòria Cinquena va donar una eixida a l'exigida estabilitat del personal interí, que l'enfrontava necessàriament als mestres i llicenciats aturats de fora del sistema en crear una única via que feia convergir els dos col·lectius.

Aquesta via legalment establerta tingué el seu desplegament en una norma bàsica per tot l'estat, el Reial Decret 574/1991, el qual contemplava les característiques del singular procés selectiu i el barem marc en el qual havien de basar-se les tres convocatòries del sistema transitori, l'engedada de les quals havia de recaure en el MEC i les Administracions educatives autonòmiques amb competències plenes. El conflicte estava servit, amb impugnacions directes al propi Reial Decret i indirectes a través de diversos recursos posteriors contra les distintes convocatòries que anaven produint-se (Andalusia, Canàries, Galícia, País Valencià).

Nogensmenys, en plantejar-se el conflicte, que vam anunciar a temps, no dubtàrem en mantenir-nos fidels a l'elemental principi sindical de lluitar per l'estabilitat dels treballadors que en aquell moment tenien un lloc de treball al marge del títol que ostentaren: no vam canviar interins per aturats en virtut de l'eventual, i de vegades aleatori, èxit puntual que uns o altres pogueren assolir en unes oposicions molt discutibles.

Al País Valencià, a l'inicial conflicte jurídic plantejat per un col·lectiu d'opositors que impugnaren les convocatòries d'accés al Cos de Secundària i de Primària de l'any 1991, un cop iniciada l'oposició amb el barem del Reial Decret, es va unir la consolidació d'una ideologia mantinguda per una organització, el COEP, que va dur a terme una campanya polític-ideològica el denominador comú de la qual era el menyspreu, la denigració i la humiliació sistemàtiques del col·lectiu d'interins (i dels sindicats que els defensaven), de la seua capacitat docent i del seu treball, atribuint-se tan sols la idoneïtat de la tasca docent a ells mateixos. Al llarg del temps aquesta persecució anà fins i tot a la impugnació sistemàtica de tot allò que tinguera a veure amb els interins i els aprovats pel sistema transitori (Acord d'interins signat per l'Administració i els sindicats, constitució de borses de treball, actes d'adjudicació de setembre, concurs de trasllats, etc.).

Les actuacions del COEP tingueren acollida en el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, que va admetre les seues posicions amb les sentències que declararen no ajustats a la Constitució els barems arrellegats en les convocatòries, tant de Primària com de Secundària, i determinà uns nous barems que devia aplicar la Conselleria d'Educació. Aquesta, en primera instància, no estava disposada a recórrer davant el Tribunal Suprem aquestes sentències, cosa que va fer per la pressió de la vaga de 4 de febrer de 1992 i es va comprometre a defensar decididament el sistema transitori de la LOGSE, que primava els interins en l'accés a la funció pública.

Al costat dels recursos de la Generalitat es van articular d'altres de diversos col·lectius

representats, entre d'altres, pels serveis jurídics de l'STEPV.

Els recursos d'apel·lació i de cassació posteriors van ser rebutjats primer pel TSJCV, i hagueren els recurrents d'acudir en queixa al TS, que finalment els va admetre. Aquesta oposició del TSJCV constitueix també una de les causes del retard en la solució definitiva del problema.

Al mateix temps, la Conselleria no reconegué, en principi, altra llista d'aprovats que la del barem del Reial Decret i de la pròpia convocatòria, admetent-los com aprovats en les adjudicacions de places de setembre dels anys 91 i 92, fins que amb el canvi de Conseller a agost del 1993 va ser prioritzada incomprendiblement la llista d'aprovats segons el barem del TSJCV, posició que va donar lloc a la conflictiva adjudicació de places de setembre del 1993. Així mateix, degut al canvi de rumb de la Conselleria, les oposicions del 93, realitzades els primers mesos del 1994, es van celebrar amb el barem dictat pel TSJCV, quan la prudència i la coherència política aconsellaven la no celebració.

El TS i el Tribunal Constitucional dicten durant aquests anys un munt de sentències, totes elles favorables al sistema transitori, que permeten a la Conselleria convocar sense excuses les oposicions del 94 i del 95 segons el barem unànimement reconegut i avalat pels Alts Tribunals, la qual cosa contradia palesament el nomenament com a funcionaris de carrera, produït per Resolucions de 24 de gener del 1995, del personal tant aprovat pel barem del Reial Decret com, incomprendiblement, de l'aprovat pel barem del TSJCV. Aquest és, sens dubte, un dels majors errors comesos per l'Administració al llarg de tot el conflicte, perquè implicava a la llarga o a la curta el cessament com a funcionaris de carrera d'un dels dos col·lectius quan definitivament el litigi jurídic acabaria, i en aquell moment era absolutament previsible com acabaria. Aquesta mesura apareix encara amb més gravetat des del moment en què no es va permetre la suspensió temporal en la presa de possessió com a funcionari de carrera d'un personal que quedava impossibilitat, si no renunciava a la seua condició, a no poder subsanar la seua situació presentant-se a noves oposicions.

Les conseqüències han estat molt greus per als intervinents directes en el conflicte, però ho han estat també per al propi sistema educatiu valencià: ha quedat totalment malbaratat el sistema transitori d'accés pel terrible retard que ha sofert la seua aplicació, coincidint amb convocatòries ordinàries en tot l'estat i per la disminució de places que ha patit, de manera que el nombre d'interins que han accedit a la condició de funcionari siga notablement inferior al projectat pel sistema transitori, i ha significat un greu deteriorament del sistema educatiu públic, farric de lluites, enfrontaments i desqualificacions públiques del seu professorat interí o originàriament interí, que han arribat als claustres i lamentablement a les aules.

La darrera sentència que cabia esperar sobre el barem que va servir per a la selecció dels aspirants a funcionaris de carrera del Cos de Professors d'Educació Secundària en les oposicions del 1991 (a l'espera de la de

Primària) ha estat emesa el propassat dia 9 de desembre de 1997 pel Tribunal Suprem (TS), el qual ha estimat favorablement els recursos de cassació interposats per via ordinària per la Generalitat Valenciana, un col·lectiu molt petit d'afectats i el col·lectiu representat pels serveis jurídics de l'STEPV-iv.

Aquesta sentència, així com les anteriors de l'Alt Tribunal i del Tribunal Constitucional referents a les oposicions del 1991, tant per a mestres com per a professorat de Secundària, confirma la legalitat de l'Ordre de 29 d'abril del 1991 i, expressament, la del barem que dita Ordre conté, en contra de les tesis defensades, amb tanta obstinació com falta de raó, pel denominat Col·lectiu d'Opositors - COEP-, promotor de nombrosos recursos contra la citada Ordre de convocatòria, que sempre trobaren empara en el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (TSJCV), sobre el qual el TS diu: "El uso de su independencia por el Tribunal 'a quo', que este Tribunal Supremo respeta, no justifica que su ejercicio se ampare en la base de partida de una inexactitud constatable, como lo es la de atribuir la condición de única sentencia, cuya doctrina expresamente se elude, cuando en ella se citan otras dos anteriores del mismo contenido, lo que denota o bien una consciente actitud de distorsión del contenido de la sentencia, o bien que no se ha leído con la atención que deben merecer a todos los tribunales las sentencias del 'órgano jurisdiccional superior a todos los órdenes, salvo en materia de garantías jurisdiccionales' (Art. 123.1), que es el Tribunal Supremo, actitudes igualmente inaceptables". Així com: "No cabe que la jurisdicción utilice sus propios criterios de valoración, sustituyendo en esa tarea a la Administración, para decidir qué méritos deben tener mayor entidad y qué puntuaciones deban ser las adecuadas, cuestiones que entran dentro del margen de libertad de apreciación que corresponde a la Administración, siempre que se respeten los márgenes de la Ley y del Reglamento, que en este caso no se vulneran".

La sentència del Tribunal Suprem conté una exhaustiva i pedagògica argumentació jurídica que ve a resumir-se en la consideració del caràcter singular, excepcional i extraordinari amb què la LOGSE ordenà la posada en marxa d'un procés selectiu amb la finalitat de donar solució a l'abundant professorat interí que en aquells anys -com ara mateix- prestava serveis per a les diferents Administracions educatives de l'Estat. Per tant, no cabia considerar aquelles oposicions del 1991 com un procés ordinari amb característiques ordinàries, sinó com un procediment extraordinari les condicions particulars del qual havien de servir a l'objectiu proposat, com era atendre, preferentment, els mèrits de les persones que venien prestant els seus serveis, des de feia molts anys, als centres públics.

En relació amb les conseqüències que poden derivar-se d'aquesta darrera sentència del TS -que, com hem dit, tanca el procés seguit per a Secundària-, convé recordar reiteradament que els responsables de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència decidi-

ren, en contra del parer d'aquest sindicat, nomenar com a funcionaris en pràctiques en 1993 i, finalment, com a funcionaris de carrera des del 1995 tant els aspirants seleccionats en funció del barem contingut en l'Ordre de convocatòria (que aleshores ja tenia la confirmació del Tribunal Suprem) com aquells aspirants el títol dels quals no era altre que una sentència més del TSJCV que continuava mantenint, "contra viento y marea", un barem alternatiu. És aquesta sentència la que, ara, el Tribunal Suprem, amb aquesta darrera sentència de cassació, ha revocat expressament. En aquests moments, doncs, aquests darrers aspirants (283) s'han quedat sense l'únic suport jurídic de què es va servir la Conselleria per realitzar aquell nomenament amb trets salomònics, i que, en contra d'allò que es pretenia aleshores, no sols no tancà el llarg i tortuós contenciós, sinó que prolongà la inseguretat jurídica dels aspirants nomenats fins aquests darrers dies. És molt rellevant recordar una vegada més que el BOE de 23 de febrer del 1995 publicà la Resolució de 24 de gener, del Director de Personal de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'aprovà l'expedient del procés selectiu convocat per a l'ingrés al Cos de Professorat de Secundària en 1991.

En aquesta Resolució es van incloure, d'una banda, les persones seleccionades en el marc de l'Ordre de convocatòria de 29 d'abril de 1991, tot açò en compliment de la Sentència del Tribunal Suprem que avalava dita convocatòria. Per altra banda, també es van incloure aquells que, entre els opositors, resultaren seleccionats per l'aplicació del barem alternatiu contingut en la sentència 772/1993, de 24 de desembre del 1993, del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, i contra la qual... "la Generalidad Valenciana (...) interpuso recurso de queja, estando pendiente su resolución por el Tribunal Supremo...". Segons aquesta mateixa Resolució i en relació amb els actes de nomenament dels qui reberen empara del TSJCV... "procede que la Administración realice los actos debidos en cumplimiento de dicha sentencia, aunque la eficacia de los mismos dependerá, en definitiva, del éxito de los recursos interpuestos ante el Tribunal Supremo".

Finalment, aquest nomenament condicional queda de bell nou reflectit en la part dispositiva de la Resolució esmentada, amb major claredat si fóra possible, en el següent paràgraf: "Los aspirantes que se relacionan en el Anexo II, que aparecen con asterisco, corresponden a los seleccionados cuya situación jurídica en este acto de aprobación del expediente, de propuesta de nombramiento como funcionario de carrera e incluso su propio nombramiento dependerá del sentido de las resoluciones que dicte la Sala Tercera del Tribunal Supremo en los recursos que ante la misma penden".

Així doncs, sembla clar que l'Administració tenia previst que poguera arribar aquest moment. La pèrdua de la condició de funcionari de carrera és inevitable, i així ho va establir en 1995 la pròpia Administració. Aquesta conseqüència jurídica, no obstant, seria la mateixa encara que no l'haguera prevista la Resolució de nomenament.

Per a l'STEPV, la situació actual deu molt a la contumàcia amb la qual actuaren els representants del denominat Col·lectiu d'Opositors, semblant pertot arreu recursos contra l'Ordre, contra el barem i contra les llistes de seleccionats, utilitzant la via de protecció de drets fonamentals i també la via ordinària, impugnant també la constitució de les actuals borses de treball i els diversos actes d'adjudicació de llocs de treball per a interins. Tot açò provocà un rosari de sentències del TSJCV que han judicialitzat el sistema educatiu des de fa anys. Així mateix, el divorci permanent entre les tesis defensades pel Tribunal autonòmic i els criteris del Suprem i del Constitucional s'uneix a l'actuació del COEP i constitueixen les causes que expliquen un procés que dura ja set anys, amb les conseqüències que ara recauen sobre les 283 persones perjudicades per la sentència. No s'ha d'oblidar que l'any 1993 el Tribunal Suprem ja havia establert jurisprudència sobre les oposicions, en la nostra i en altres comunitats autònomes.

Secretariat Nacional STPV-iv

- Que els nomenen a tots i ja vorem què passa.

En trámite en el Consejo Escolar Valenciano NUEVO DECRETO DE ADMISIÓN DE ALUMNADO

En el nuevo decreto sobre admisión de alumnos en los centros sostenidos con fondos públicos destaca el cambio, respecto al Decreto vigente, de los criterios que otorgan al alumnado la puntuación por la cual se establece el orden de prelación para ser admitidos en la matriculación.

Mientras que en el decreto ahora vigente, por los criterios básicos, como la renta familiar, la proximidad del centro al domicilio y la existencia de hermanos en el centro se otorgaba un total máximo de 10 puntos, a los que cabía sumar otros criterios complementarios, con un total máximo de 2 puntos más, ahora, por los mismos criterios primordiales, se siguen dando hasta los 10 puntos, pero por los complementarios que se añaden en concurrencia con los anteriores se pueden dar hasta 10 puntos más, lo que sin duda disuelve el carácter primordial de los primeros criterios.

Entre los criterios complementarios novedosos, destaca la discrecionalidad con que los consejos escolares de los centros podrán otorgar 1 punto, una posibilidad que hasta ahora no existía, pues los centros podían otorgar, como ya hemos dicho, hasta dos puntos por los criterios complementarios previamente fijados y cuyo contenido era favorecedor de determinadas situaciones sociales merecedoras de especial protección.

Este punto que podrán dar los centros con absoluta libertad podría resultar peligrosamente discriminatorio o selectivo si los consejos escolares lo usaran sin una necesaria sensibilidad social que favoreciera a las familias más desprotegidas.

Así mismo, se amplía desde el 0-3 años hasta el 0-6 años el tramo educativo en el que se favorecerá con puntuación adicional a las familias en que trabajen el padre y la madre. Esta puntuación, que en principio favorece la incorporación de la mujer al trabajo, por lo que cabe considerarla como positiva, no tiene en el baremo el contrapeso de considerar también la situación de paro por la que atraviesan muchas familias, por lo que cabría estudiar todo ello con más detenimiento, con objeto de no acabar priorizando una situación de pleno trabajo familiar frente a la del desempleo, desgraciadamente muy frecuente aún.

Durante la tramitación del decreto en el Consejo Escolar Valenciano, el STEPV-iv impulsará los acuerdos necesarios con el resto de organizaciones representativas de la comunidad educativa, con objeto de mejorar su contenido y proponer la eliminación de aquellos extremos que sean susceptibles de ser usados de forma discriminatoria o seleccionadora del alumnado, tanto en centros públicos, como en centros privados concertados.

CONCLUSIONES de la JORNADA DE PROFESSORAT INTERÍ

El passat 13 de desembre el sindicat va organitzar una Jornada de Professorat Interí, per a tractar diversos assumptes que tenen a veure amb les nostres condicions de treball. L'objectiu de la Jornada va ser debatre amplament temes com ara la situació actual, l'acord de professorat interí de 1993, la situació del professorat interí a d'altres comunitats autònomes, l'accés a la funció pública docent, les perspectives de treball en el futur... En aquesta reunió es va acordar treballar per a aconseguir organitzar i relançar el moviment de professorat interí i es va elaborar la següent Plataforma Reivindicativa:

1. Aconseguir la reforma legal per a l'accés específic del professorat interí, és a dir, un accés diferenciat a la funció pública docent, lligat a la formació i a l'experiència docent, que reconega que el professorat interí ja forma part del sistema educatiu. En aquest sentit, qualsevol oferta d'ocupació pública ha d'estar condicionada a la solució prèvia de l'accés del professorat interí.

2. El manteniment de les actuals borses de treball i la preferència del professorat interí per a obtenir vacants i substitucions. En aquesta línia, cal incorporar a les borses de treball al personal que haja prestat serveis o que ho faça en el futur. Ens referim a les persones de les borses de treball de mestres del 89 que no tenien serveis fins el curs escolar 1996-97, les persones de les borses de treball de mestres del 1996, de les borses de mestres del 1997 o de les futures, tant de mestres com de professorat de Secundària. Estem en total desacord amb la "rotació en el treball". És necessari que s'unifiquen totes les borses de Primària en una única borsa amb els mateixos drets, i que les persones contractades en les borses del 1996 i 1997 passen a ocupar el seu lloc a la borsa general de professorat interí, evitant que siguin acomiadades en el futur.

Per altra part, atesa l'actual situació al País Valencià i els elements nous que han aparegut des de la signatura de l'Acord del professorat interí l'any 1993 (situació jurídica derivada del conflicte de les oposicions, nombre considerable d'aprovats sense serveis per a l'Administració Educativa en el PV, reconversió del sistema educatiu...), hem de treballar per a garantir la continuïtat en el treball, en la línia d'aconseguir un pacte d'estabilitat.

3. També cal treballar per a millorar les condicions de treball, per equiparar-les a les que té el funcionari de carrera, i en concret, cal tractar temes com la igualtat salarial, l'accés real als Plans de Formació de l'Administració. En definitiva, eliminar qualsevol aspecte discriminatori.

A més a més, cal garantir l'estabilitat dels col·lectius afectats per problemes de titulacions o d'especialització derivats de l'aplicació de la LOGSE, especialment el Professorat Tècnic de Formació Professional, el professorat del Cos de Mestres o d'algunes especialitats de Secundària.

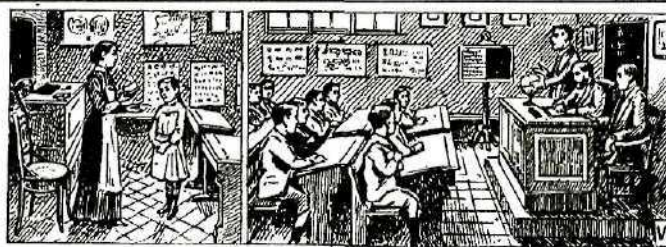
4. Reivindicuem que els actes d'adjudicació de places es facen amb les màximes garanties per al professorat que hi participa; entre altres aspectes, reivindicuem la publicació de les llistes de participants i de les vacants amb temps suficient, contractacions des del primer dia fins l'acabament del curs escolar, etc. Exigim actes presencials, per ser més transparents i tenir més possibilitats d'elecció de vacants o substitucions.

El sindicat ha convocat assemblees per a fixar el calendari d'actuacions per donar suport de la Plataforma Reivindicativa. Entre les mesures de pressió que l'STEPV proposa està la realització de concentracions, tancaments, arrellegada de signatures, fer pública la situació del professorat interí als mitjans de comunicació..., i si l'Administració no dona una resposta satisfactòria caldrà intensificar aquestes mesures de pressió.

OPINIÓ

EDUCAR O VIGILAR I CASTIGAR

"Les lleis contenen els homes, però no els canvien".
Rousseau.

La niña dócil obedece siempre a su maestra,
Los niños dóciles obedecen siempre a sus maestros,

És un tòpic que es mostra cert a cada instant que allò que no és als mitjans de comunicació no existeix. I, més encara, són els mitjans de comunicació els que marquen què és allò que ens ha d'importar i què és allò sobre el que ens hem d'ocupar. Les urgències de la vida són les urgències dels mitjans de comunicació. Avui la informació, més que córrer, vola, i sembla que aquests canvis imparables i tan accelerats han espatllat la nostra maquineta de captar la realitat, la nostra capacitat de reflexió. Les urgències de la societat mediàtica ens han portat, més que no pas informació per a l'anàlisi, delectança en la morbositat. I se'ns mostren com a novedosos vells problemes i velles qüestions sobre els quals sembla que ningú no vol tornar a reflexionar. Que la violència n'és un d'ells ningú no ho pot dubtar. I que la violència és un element present en totes les relacions humanes només s'amaga als ulls d'aquells que volen patrimonialitzar-la: la violència és la norma, i no l'excepció. Violència contra els menors, violència domèstica, violència contra els pobles, violència religiosa, violència socio-laboral, violència al carrer..., i ara també violència a les escoles.

Ara bé, és la violència una condició essencial de l'ésser humà o només la condició general en la qual s'hi troba? Esbrinar la resposta a aquesta qüestió i descabdellar el nus de l'origen i fonaments de la violència ha estat tasca a la qual s'han dedicat si més no els fundadors i continuadors de la teoria social. De Hobbes a Weber, de Rousseau i Kant a Hannah Arendt o Habermas, podem trobar el més granat de la reflexió occidental sobre les bases de la nostra organització social, i sobre la legitimitat o no del poder que la sustenta. Però fins i tot podem remuntar-nos als orígens de la nostra cultura i veure com la força és el veritable tema de la *Iliada*, com ha assenyalat Simone Weil. "La força és allò que fa, de qualsevol que li és sotmès, una cosa", diu la pensadora francesa. La força, la violència, instrumentalitza aquell sobre el que és exercida.

Però, insistesc de nou, no hi ha temps per a la reflexió; només es demanen mesures, solucions immediates. Perquè el valor suprem és la seguretat. I si de cas s'ha de discutir sobre alguna cosa, ha de ser sobre els mitjans per poder reprimir-la, no sobre els seus orígens, no sobre les seues causes. Ens hauríem de preguntar: per què, ara i ací, sorgeix la qüestió sobre la violència a l'escola? És que fins ara no n'hi havia? A quina violència ens referim? Totes aquestes qüestions són bandejades per anar directes a solucions merament represives per part d'aquell qui, com ha assenyalat Max Weber, ostenta el monopoli de la violència física legítima: l'Estat. I se'ns proposen velles solucions per tal d'eradicar-la. Com que l'individu és un ésser malvat per

naturalesa, cal vigilar-lo, i si de cas, castigar-lo, per tal que no exerceca aquest poder maligne que es troba en ell. El gran Leviathan vetllarà per la nostra seguretat i nosaltres continuarem sent aquell ramat que hom pretén que continuem sent.

I la solució ens ve servida de la manera en la qual només ho saben fer els reformadors: fem lleis que continuen aquests impulsos malaltissos, instal·lem càmeres que vigilen el ramat, per poder extirpar així del cos social aquells desnonats que alteren la miserable servitud que anomenem pau. La solució, doncs, és l'omniscient ull del Leviathan. Portem fins a l'últim extrem la idea del panòptic, aquella vella idea de la visibilitat permanent: que res del que hom puga fer no passe desapercbut. I això en base a la creença de Bentham, l'inventor del panòptic: "Romandre incessantment a la vista de l'inspector és perdre, en efecte, l'oportunitat de fer mal i, gairebé, la idea de voler-lo". No hi ha possibilitat de redempció, deixem-nos estar de magres utopies i fem cas a l'única ideologia possible: siguem realistes, diuen. Perquè l'ésser humà és violent per naturalesa, i si no s'hi intervé, esclata la més gran guerra de "tots contra tots". Així doncs, es basteixen tota una sèrie d'institucions socials la finalitat de les quals és la contenció: des de les lleis fins a l'escola. Ai las! L'escola com a establiment de disciplina i el mestre com el gran inspector de la vigilància. I com no fer servir els grans avenços que la tècnica ha posat a la nostra disposició. Els artefactes que inventa la tècnica fan més realitat avui que mai aquell somni del panòptic, del gran ull que tot ho vigila.

Aquest principi d'inspecció general ha fet de tota la societat sencera, i ara s'hi vol incloure també l'escola, un immens panòptic: els ciutadans/els alumnes es tenen com a objecte d'informació, però mai com a subjectes de comunicació. Torna altra vegada el binomi informació-control com a criteri fonamental de l'exercici del poder. I la conseqüència és clara: s'instal·la la entre nosaltres la por, garantia de servitud permanent. És així com s'assenta la ideologia del "tot va bé" per a que res no vaja millor. Aquesta ideologia que tot ho arrasa i que impedeix que cresquen les mines llavors de la utopia, de la possibilitat de canvi, de l'exigència d'anar més enllà. I heus aquí altra vegada el debat que hauria d'haver estat sempre permanent: és i ha de ser l'escola simplement el reflex d'una realitat que, per honestat intel·lectual i per amor als humans, no ens agrada?; o, per contra, ha de ser l'escola, i la tasca del mestre, el germen d'un futur més humà, més igualitari, on puguen desenvolupar-se les capacitats que la naturalesa ha dipositat en nosaltres? Mirem-ho.

Vicent Monroig Climent
Professor d'Ensenyament Secundari

NEGOCIACIÓ AMB LES PATRONALS

El passat 3 de desembre vam tenir una primera reunió amb les Patronals, una presa de contacte en vies a negociar un acord autònom laboral.

En l'anomenada reunió es va fer una anàlisi del grau de compliment de l'acord de l'aplicació de la LOGSE als centres concertats i es va valorar negativament per totes les parts el grau de compliment de l'esmentat acord en alguns aspectes, fonamentalment en els aspectes retributius referits al pagament de la caporalia d'estudis de Primària, despeses de funcionament (on està inclòs el salari del PAS). Des de l'STEPV-iv vam plantejar que una part d'aquestes temes es podrien solucionar dins del marc autònom que delimita aquesta Mesa.

Les Patronals no volen, de cap manera, establir una negociació autònoma. Davant d'aquesta postura, nosaltres vam insistir en la necessitat que, almenys, haviem de tractar aspectes relatius al PAS, taules salarials, distribució de jornada, BUP i 2º cicle d'ESO, salari d'Infantil, càrrecs unipersonals, plantilles de Secundària... Les Patronals van dir que ho estudiarien i en dates properes convocarien una nova reunió. La realitat, però, és que a hores d'ara totes les dates proposades han anat ajornant-se sense que s'haja celebrat cap nova reunió. És pròvable, si no hi ha més ajornaments, que l'esmentada reunió es produeixca a primers de febrer.

Per a l'STEPV-iv és inacceptable que no s'haja constituït ja una mesa negociadora "patronals/sindicats" que done solució, com a mínim, a tots els aspectes que des de l'Acord per a l'aplicació de la LOGSE incideixen en les condicions laborals dels treballadors i treballadores. Situacions com l'actual ajornament de la negociació de la revisió salarial en el conveni estatal (veure article sobre la negociació col·lectiva) no haurien de produir-se. Cal distribuir la jornada "de pissarra" ja que s'ha incrementat el nombre de professorat als centres; cal repercutir sobre el salari del PAS els increments de la partida de despeses de funcionament; cal regular tots els càrrecs unipersonals -tant pel lliurament de hores lectives com pel que fa al complement

retributiu-, etc. Com es pot veure, no són pocs els temes que cal resoldre i ens pareix una irresponsabilitat que, tenint els instruments legals i econòmics per a fer-ho, per interessos "incomprensibles" no ho fem.

NÒMINA 1998 PER AL PROFESSORAT DELS CENTRES CONCERTATS

Aprovats els Pressupostos de la Generalitat Valenciana per l'any 98, on es recull, entre d'altres conceptes, l'augment del complement d'homologació retributiva i conegut que, segons els Pressupostos Generals de l'Estat, l'increment salarial és del 2,1 %, la nòmina del personal docent concertat serà la reflectida a les taules següents, en funció dels nivells educatius:

PRIMÀRIA i 1ER. CICLE D'ESO

	any 1997	any 1998
salari base	195.890	200.004
complement homologació	4.185	8.546

2º CICLE D'ESO, BUP, COU i BATXILLERAT, FP1

	any 1997	any 1998
salari base	230.036	234.867
complement homologació	4.559	9.310

FP2, FP GRAU MITJÀ i FPE GRAU SUPERIOR

	any 1997	any 1998
salari base	230.036	234.867
complement homologació	4.559	9.310

AGREGATS/DES FP1, FP2, FP GRAU MITJÀ i FPE GRAU SUPERIOR

	any 1997	any 1998
salari base	208.186	212.558
complement homologació	4.319	8.820

Totes aquestes quantitats són brutes, cal aplicar els descomptes de la Seguretat Social (multiplicar el salari mensual per catorze i dividir-ho per dotze, i, sobre el resultat, aplicar el 6'4%) i d'IRPF (d'un 10% a un 18% en funció de la retribució total de cadascú).

Els salaris, per al personal docent concertat, s'abonaran a partir de la signatura, amb les Patronals, del Conveni, bé l'estatal, bé l'autònom.

Pel que fa a l'increment salarial de la resta de personal (docents sense concertar, PAS...) l'increment salarial està pendent de negociació. A més a més, en el cas del PAS, l'increment de la partida de despeses de funcionament ha estat d'un 2% -on està inclòs el seu salari-, per al conjunt de l'Estat, excepte per al País Valencià, que, per a Primària, ha tingut un increment del 3'5%; lògicament, aquest increment caldrà que repercutisca, en la mateixa mesura, en el salari d'aquest personal.

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA

Dels 11 convenis d'àmbit estatal que hi ha dins del sector de l'ensenyament privat, en l'any 98 es negocien els següents:

- IX Convenio Colectivo de Centros de Asistencia, Atención, Diagnóstico, Rehabilitación y Promoción de Minusválidos. Aquest conveni ja no ens afecta perquè ja es signà un Conveni Autònom amb vigència fins el 31 de Desembre de 1998. No obstant, es va constituir la Mesa el passat 21 de gener.

- VI Convenio Colectivo de Centros de Enseñanza Privada de Régimen General o Enseñanza Reglada sin ningún nivel concertado subvencionado (ACADE). Sense data per a constituir la Mesa.

- III Convenio Colectivo de Enseñanza y Formación no Reglada. Sense data per a constituir la Mesa.

En la resta de convenis només cal negociar la revisió salarial per a 1998, i també estan sense data de constitució de la Mesa, excepte el d'Educació Infantil, que s'ha convocat per al dia 11 de febrer.

Pel que fa al Conveni de Concertada, sospitem que, com que estan negociant amb el MEC un acord semblant al nostre (plantilles, homologació, etc.), que han de signar cap al mes de maig -ja que aquest estiu es produeixen les transferències i el MEC ja no tindrà competències- encara que s'ha convocat la constitució de la mesa per al proper dia 5 de febrer, estan ajornant la negociació per arregar els possibles increments d'homologació. Una vegada més, els Sindicats i les Patronals "de Madrid" sols pensen en clau "MEC", oblidant que hi ha CCAA amb transferències que aquest problema el tenen resolt -com ací- i que aquest ajornament sols els causa perjudicis. Açò estaria solucionat amb la negociació autònoma.

NEGOCIACIÓ PLANTILLES SECUNDÀRIA

Amb un any de retard sobre el previst a l'acord per a la implantació de la LOGSE, el darrer 16 de gener l'Administració es va comprometre a negociar les plantilles de Secundària i va obrir un calendari de reunions consistent, en principi, en tres Meses Tècniques i dos de la Comissió de Seguiment. Les dates proposades són el 29 de gener, 5 i 12 de febrer per les Meses Tècniques, i 19 i 26 de febrer per la Comissió de Seguiment.

Els sindicats mantenim la nostra plataforma unitària i proposem un model de plantilles de 9 professors/es per a centres d'una línia, 17 per a centres de dues línies i 25 per a centres de 3 línies, per la qual cosa les ràtios professor/a/aula quedarien en 2'25, 2'11 i 2'08, respectivament.

D'altra banda, l'horari curricular (per entendre'ns, l'horari de pissarra) queda establert en 152 hores d'un total de 225 hores lectives, 286 hores d'un total de 425 i 420 hores d'un total de 625 hores, és a dir, una mitjana de 16'8 hores/setmanals; la resta de l'horari és a distribuir d'acord amb les necessitats del centre en una relació d'activitats arrellegades en la proposta sindical (quadre adjunt), que serien les següents: necessitats educatives i orientació, funció directiva (càrrecs unipersonals), coordinació de departaments, substitucions, organització de material didàctic i biblioteca. Aquesta redistribució horària passaria necessàriament per la redefinició del concepte d'"hora lectiva/hora complementària" que haurà d'arregar-se en el futur Acord Laboral Autònom, que esperem negociar el més aviat possible amb les Patronals.

PROPOSTA SINDICAL UNITÀRIA

	1 LÍNIA	2 LÍNIES	3 LÍNIES
Horari curricular	152	286	420
Nec. Educat./ Orientació	18	36	60
Funció directiva (Secret./Direcció)	12	24	32
Cap d'Estudis	8	16	16
Coordinació Depart./Seminaris	8	16	24
Substitucions	16	32	48
Acció Tutorial	4	8	12
Mitjans Audiovisuals	1	1	2
Act. deport./musical	1	1	2
Normalització lingüística	2	2	4
Coordinació CEP	1	1	2
Org. mater. didàct. i biblioteca	2	2	3
TOTAL HORARI LECTIU	225	425	625
PLANTILLES TIPUS	9	17	25

Àrees i matèries	1 LÍNIA				2 LÍNIES				3 LÍNIES			
	1er	2on	3er	4rt	1er	2on	3er	4rt	1er	2on	3er	4rt
Valencià: Lleng. i Lit.	3	3	3	3	6	6	6	6	9	9	9	9
Castellà: Lleng. i Lit.	3	3	3	3	6	6	6	6	9	9	9	9
Lleng. estrangera	3	3	3	3	6	6	6	6	9	9	9	9
Matemàtiques	3	4	3	6	6	8	6	9	9	12	9	12
CCSS: Geog. i Hist.	3	3	3	3	6	6	6	6	9	9	9	9
Ètica				2				4				6
Educació Física	2	2	2	2	4	4	4	4	6	6	6	6
Ciències Natura	3	3	4	-	6	6	8	-	9	9	12	-
Biologia i Geologia												
Física i Química												
Ed. Plàstica i Visual	1,5	1,5	2	15	3	3	4	21	4,5	4,5	6	27
Tecnologia	2	2	3		4	4	6		6	6	9	
Música	1,5	1,5	2		3	3	4		4,5	4,5	6	
Optatives	4	4	4	8	8	8	8	16	12	12	12	24
Tutoria	1	1	1	1	2	2	2	2	3	3	3	3
Religió/Act. alternat.	4	2	2	4	6	3	3	6	8	4	4	8
TOTAL	34	33	35	50	66	65	69	86	98	97	103	122
TOTAL HORES: 152					TOTAL HORES: 286					TOTAL HORES: 420		

ÚLTIMA HORA

En la primera Mesa Tècnica prevista per a negociar les plantilles de Secundària, l'Administració ens ha entregat el primer esborrany de plantilles de l'ESO. La proposta contempla:

	1 línia	2 línies	3 línies
Hores curriculars	152	278	404
H. No curriculars	37	56	75
TOTAL HORES	189	334	479
Nº Professorat	7'56	13'36	19'16
Ràtio prof./aula	1'89	1'67	1'59
Mitjana hores pissarra	20'10	20'80	21'08

Des de l'STEPV-iv considerem aquesta proposta insuficient, ja que està prou lluny de la proposta sindical unitària. Les principals diferències estan en l'optativitat no troncal dels quatre cursos de l'ESO en centres de 2 i 3 línies i en les hores no curriculars, on la diferència és de 35 hores en centres de 1 línia, 83 en centres de 2 línies i de 130 en centres de 3 línies.

Si, a més a més, comparem l'oferta feta per l'Administració (també la primera) per als centres de Pública -2'6 de ràtio en centres de dos línies i 2'4 de ràtio en centres de 3 línies- conclourem que l'oferta és rebutjable.

En dates properes us convocarem a una assemblea per analitzar i decidir sobre les plantilles de Secundària.

all-i-pebre

Fem més assemblees

Durant els mesos de novembre i desembre pasats férem una ronda d'assemblees, tot explicant la publicació de les RLTs, els acords dels demés sindicats i les conseqüències de tot això. El que no s'ha complert ha estat l'eixida de concursos, que nosaltres especulàvem que eixirien.

Recursos contra les RPTs

Hem presentat un recurs contenciós-administratiu contra la Resolució de 22 d'octubre de 1997, del Director General de la Funció Pública, per la qual es publicaven les RLTs de les diferents conselleries. Ho hem fet per raons de manca d'igualtat en la classificació de diversos col·lectius. Entre d'altres, caps de negociat i secció amb complements de destinació i específics diferents, però amb les mateixes funcions; ajudants d'arxius i biblioteques, que estan en el mateix cas; tots els llocs afectats per la pujada dels nivells mínims, ja que se'ls aplica un complement específic diferent del que fins el moment era el mínim aplicat a eixe grup, nivell i dedicació; educadors d'educació infantil i especial, classificats com a funcionaris especials, però sense que se'ls reconega la funció docent, etc.

CCOO i UGT també presenten recursos

D'una manera sorprenent, els sindicats de la *unidad de acción*, CCOO i UGT, han recorregut la publicació de les RLTs. Diguem que sorprenent si teniu en consideració que els dos sindicats varen ser presents en la mesa negociadora de les RLTs, i no solament no s'oposaren a la publicació sense negociar (ho explicàvem en l'*All-i-oli* de novembre), sinó que la idea va partir d'ells.

No cal dir la cara que han posat els membres de les meses negociadores per part de l'Administració: ja han declarat que amb aquesta manca de seriositat es pot anar tota la negociació a fer punyetes.

Nivells de Caps de Negociat i de Secció, i d'Ajudants d'Arxius i Biblioteques

A banda de ser defensats pel sindicat en el recurs contra les RLTs presentat, molts caps de negociat (grups C i D) i de secció (grups A i B) han presentat recursos individuals assessorats pel sindicat. En aquest moment ja s'han presentat tots els recursos —alguns d'ells contra la mateixa resolució de publicació de les RLTs, perquè feren tard a l'altre—, i estem a l'espera que comuniquen als interessats l'admissió.

Auxiliars d'Institut

Arran de les publicacions de les RLTs, s'ha organitzat una sèrie de reunions d'auxiliars de centres docents (no solament d'instituts de secundària, sinó també d'escoles d'art i oficis, d'idiomes, conservatoris, etc.), amb el propòsit de demanar una pujada de la classificació del seu lloc de treball. Ja sabreu que fins ara la classificació era D 12 E004. En pujar el mínim del grup D del 10 al 12, creuen que es produeix un greuge comparatiu, ja que si els seus llocs tenien una classificació superior a la del mínim, hi havia raons per a que fos així. Concretament, per les funcions que realitzen, però també per l'especial responsabilitat que tenen, en no tindre cap direcció administrativa.

Les seues actuacions han consistit en la presentació d'un parell d'escrius a la DG de la Funció Pública, un abans i un altre després de la publicació de les RLTs. I, a banda, algunes persones han decidit dur endavant un recurs contenciós-administratiu, recolzats per altres sindicats. Nosaltres hem desaconsellat el recurs, ja que no hi trobem arguments d'infracció de cap normativa pel fet de no pujar-los el nivell amb ocasió d'una pujada a d'altres llocs de treball. Això sí, estem d'acord en considerar-ho una reivindicació justa, per la qual cosa pensem que hauria de ser una prioritat en la negociació de les properes RPTs.

El paper de CCOO, UGT i CSIF en la classificació dels auxiliars d'Institut

Hem tingut accés a les actes de la Comissió de Condicions de Treball, en què es va negociar i decidir la nova classificació d'auxiliars administratius,

subalterns i subalterns supervisors. Es tracta de l'Acta número 2 de la reunió d'11 de setembre de 1997. En ella, després de pactar les funcions dels "auxiliars de gestió", es passa a considerar la classificació dels auxiliars destinats en centres docents. S'acorda la classificació que ha eixit, "auxiliars de gestió", i tots amb les mateixes funcions, per unanimitat i sense cap discussió.

I després, han anat a les assemblees d'auxiliars d'institut a agitar-los i a fer-los presentar un contenciós sense possibilitats. Perquè, quina defensa més fàcil no li han deixat a l'Administració, quan aquesta diga: però si els sindicats no solament no estaven en contra, sinó que votaren a favor i, damunt, sense cap discussió!

L'Acta està a disposició de totes les persones que ens la demaneu.

"I ara, hi haurà concursos?"

Això ens preguntàvem en l'*All-i-oli* de novembre. A pesar del risc de ser presos per una versió fi-de-millenni de Cassandra, hem de recordar les nostres pròpies paraules. Ja déiem que ara no hi ha cap impediment legal, però que no era segur que els tragueren. En primer lloc, perquè no hi ha obligació (la llei diu que es trauran a concurs, però no diu quan); en segon lloc, perquè hi ha col·lectius a funcionaritzar que pressionen per a que no isquen els seus concursos fins que es funcionaritzen; i, finalment, perquè hi ha sentències que afecten concursos antics que no han estat executades.

Recordàvem que haurien d'eixir necessàriament dos concursos: el de Subalterns i el d'Auxiliars de grup D d'Administració General, ja que en ambdós casos hi ha personal aprovat d'unes oposicions sense plaça definitiva. I ens preguntàvem: si ixen els concursos, amb quina classificació eixiran? Es mantindrà eixa classificació després del concurs?, o, més bé, pujarà o baixarà després de negociar realment les RPTs? O l'Administració no negociarà res i es mantindrà el que s'ha publicat? Per últim, ¿eixiran realment tots els concursos, inclosos aquells que afecten el personal en procés de funcionarització, o sols aquells concursos que no afecten els col·lectius privilegiats?

"Volem concursos, i amb totes les places vacants"

Així titularem un cartell que possiblement hauréu vist als vostres centres de treball durant els mesos de novembre i desembre. Ens féiem ressò del fet que les assemblees de treballadors i treballadores de la Generalitat Valenciana que ha convocat l'STEPV-Intersindical Valenciana a València i a Castelló (en eixe moment, encara no n'havíem fet a Alacant) havien decidit, en la seua immensa majoria, EXIGIR de l'Administració, i en concret, de la Direcció General de la Funció Pública, la convocatòria immediata de concursos de trasllats, amb TOTES LES PLACES VACANTS.

Això, explicàvem, per estes raons:

- L'Administració de la Generalitat té un 40% de personal en situació provisional (unes 3.000 persones són funcionàries interines o contractades laborals temporals, i unes altres 3.000 estan en comissió de serveis, d'un total de 15.000).

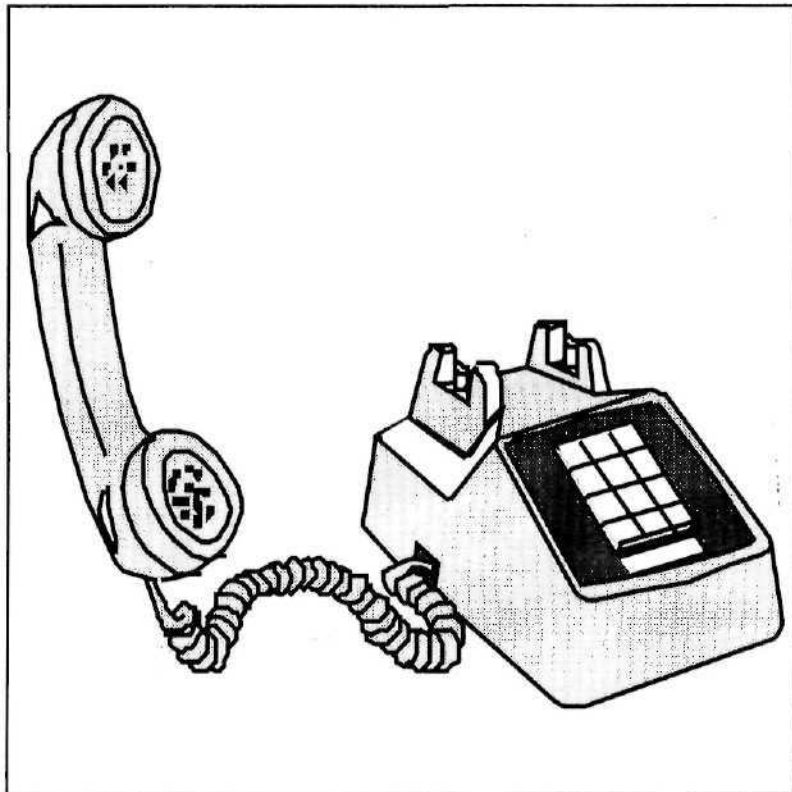
- No han eixit concursos generals des de fa més de tres anys (excepte el de netejadores), i ara, en el moment en què podrien eixir, correm el perill que "algú" reserve places sense explicar per què.

L'única forma d'arreglar moltes situacions problemàtiques (personal desplaçat lluny de la localitat d'origen, per exemple) i, sobretot, l'única que evita afegir greuges als diversos col·lectius és que isquen totes les places.

Afegíem que només es pot entendre l'ajornament (però cal que acaben eixint) dels concursos d'aquelles categories que s'han de funcionaritzar, quan hi haja una majoria clara de personal laboral, que no podria concursar. Alerta!, açò no pot ser emprat per a no traure els concursos que no interessin; solament han de ser casos excepcionals i raonats.

Des de l'STEPV-Intersindical Valenciana féiem —i hem de continuar fent— directament responsables del fet que no isquen concursos a qui té la responsabilitat de traure-los: el Director General de la Funció Pública i el seu cap, el conseller d'Economia, José Luis Olivas.

CONVENIO DEL PERSONAL LABORAL DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Con fecha de 17 de enero de 1998 hemos recibido el Acta de la reunión constitutiva de la Comisión Negociadora del III Convenio Colectivo, incluidas las alegaciones aceptadas por la Presidencia de la Mesa, que en plazo dado a tal efecto hayan mandado los sindicatos componentes de la misma que así lo consideraran. Nosotros hicimos las alegaciones oportunas y fueron consideradas. Con este requisito legal, se considera constituida en tiempo y forma la Mesa de Negociación del Convenio.

La composición de la Mesa de Negociación del Convenio es la siguiente: por la parte social, UGT tiene 5 representantes, CC OO tiene 4, STEPV-INTERSINDICAL VALENCIANA tiene 1, CSI-CSIF tiene 1 y USO tiene 1, lo que hace un total de 12 componentes. Por parte de la "empresa" (la Generalitat) ha designado 11 componentes, aunque todos sabemos que las comisiones de negociación deben ser paritarias. Con este nombramiento cabe interpretar que el número de miembros designados por parte de la empresa no es importante debido a que la negociación corresponde al ámbito de Convenio de Empresa, en base a la Sentencia del Tribunal Supremo ganada por el STEPV-INTERSINDICAL VALENCIANA, que modifica el carácter de Convenio de Sector que se le venía dando hasta ahora. En este tipo de negociación colectiva, a la hora de llegar a un acuerdo, la comisión negociadora por parte de la empresa, independientemente de su número, tiene consideración de paritaria entre las partes.

Para constituir la Mesa de Negociación se tuvieron que realizar dos reuniones. La primera se celebró el 10 de noviembre, y se tuvo que suspender a instancias de UGT y CC OO porque no querían aceptar la presencia de nuestro sindicato como componente de la Mesa. La segunda se celebró el 14 de noviembre, y en ella la Administración ratificó todos los datos que los sindicatos antes citados cuestionaban, y se constituyó formalmente la Mesa con la composición citada. Así pues, la consideración de Convenio de Empresa conlleva que en la Mesa de Negociación estemos 5 sindicatos, y no 2, como hasta ahora sucedía, y que los que negocian deben ser personal laboral, miembros componentes de Comités de Empresa, y no los sindicatos, como sucedió en los anteriores convenios.

Constituida la Mesa, en la misma reunión se tomaron, entre otros, los siguientes acuerdos:

- Designar como Presidente de la Comisión Negociadora al Director Gral. de la Función Pública y como Secretaria a la Jefa del Servicio de Régimen Jurídico y Relaciones Laborales.

- Los acuerdos requerirán el voto favorable de la mayoría de cada una de las partes.

- Las reuniones se realizarán cada 15 días, como método ordinario.

- La negociación será por bloques de materias, y no por artículos.

- La Administración se compromete a entregar antes de finalizar el mes de noviembre un borrador del primer bloque. Este compromiso no se ha cumplido y ha sido en enero cuando se nos ha remitido el primer borrador.

- La primera reunión debía celebrarse antes de las Navidades. Se nos convocó para el 27 de enero, pero el día 20 se nos notificó el aplazamiento de la reunión, por problemas de agenda, hasta nueva convocatoria. Salta a la vista el orden de prioridad que la negociación del Convenio tiene en la agenda del Director General.

El borrador del primer bloque, único recibido hasta ahora, se ha remitido a todos los centros de trabajo, para que se tenga conocimiento de su contenido, se debata y se nos hagan llegar las propuestas que llevaremos a la Mesa de Negociación. Con este objetivo se han realizado las asambleas provinciales oportunas, para posibilitar la participación de todos los trabajadores.

ACORD SOBRE INCAPACITAT TEMPORAL: DISCRIMINACIÓ PERMANENT

En els darrers dies hem llegit diverses informacions a la premsa, relacionades amb el pacte signat per la Conselleria de Sanitat i les Mútues de Treball, mitjançant el qual estes empreses privades estan autoritzades per exercir un control sobre les baixes laborals i, a més a més, a prestar l'atenció sanitària quan la sanitat pública, per qüestions de demora i llistes d'espera, no puga resoldre el procés morbós causant de la baixa en un termini relativament raonable. Tot açò, a càrrec de l'erari públic, amb un pressupost de 4.500 milions de pessetes.

Si analitzem el problema de fons, trobem que la Conselleria té la necessitat de retallar les despeses per incapacitat temporal (IT), tant les originades per problemes estructurals, ja esmentats, com aquelles derivades per la presència d'una borsa de frau, segons diuen, prou rellevant. En qualsevol cas, aquesta iniciativa porta implícit el reconeixement que la dotació de l'Atenció Especialitzada i dels Serveis d'Inspecció és insuficient per prestar un servei públic d'acord amb les demandes de la població general o, com en el cas que ens ocupa, de la població activa.

Des de l'STEPV-INTERSINDICAL VALENCIANA discrepam totalment de les mesures proposades pel Sr. Farnós, perquè, una vegada més, s'estan donant passes endavant en el procés de desmantellament dels serveis públics, propiciant el desviament de recursos cap a sectors privats, i així arribar a la conclusió absurda que el model públic de prestació de serveis no és operatiu i és millor el privat. Però, aquesta, que és una qüestió de principis bàsica per a nosaltres, no és l'única objecció que podem fer a l'aplicació de l'acord.

En primer lloc, creem que la posada en pràctica d'aquestes mesures implica una discriminació per a una part de la població, en donar prioritat als processos patològics de la població activa, per a l'atenció dels quals es crea un circuit assistencial paral·lel, mentre que la resta ha de continuar patint les mancances del sistema sanitari públic. Tot açò, agreujat per la circumstància de que els recursos destinats a aquesta finalitat no són generats per les empreses privades, sinó que es resten de les possibles inversions en el

sistema públic, amb les consegüents repercussions negatives sobre l'actualització del mateix.

Per altra banda, fins ara, hi havia una infraestructura en funcionament, constituïda pels metges de capçalera i els inspectors, que era la responsable de l'assistència i control de les baixes laborals; però a partir de l'aplicació del present acord es duplica i pot haver-hi un conflicte de competències, ja que la responsabilitat legal sobre totes les fases del procés d'IT és del metge d'Atenció Primària (diagnòstic, inici de la baixa, tractament, proves complementàries i alta) i, per tant, pot ocórrer una actuació contradictòria, en el moment que apareguen discrepàncies en els criteris terapèutics entre les dues parts i, encara més, si s'exigeix legalment la responsabilitat a un metge, quan este no ha tingut una intervenció directa en l'assistència sanitària del treballador.

Per últim, plantejem unes qüestions de caire ètic, que fan referència a la potestat que tindran, a partir d'ara, les Mútues per conèixer la situació dels expedients i sol·licitar a la Inspecció l'alta si ho consideren convenient. Primerament, qüestionem la competència de les Mútues per conèixer dades confidencials que no sempre guarden relació amb l'activitat laboral i, en segon lloc, pensem que la valoració de l'estat de salut d'un treballador sempre té un contingut subjectiu que és difícil de quantificar, i per tant, a l'hora de decidir si es manté una situació de baixa o, pel contrari, es dona l'alta, cal garantir la imparcialitat de qui és responsable de la decisió. Aquesta qüestió queda entrebancada si s'introdueix un element nou de pressió en el procediment, que està sotmès als interessos de la patronal i, per tant, deixa el treballador en una situació d'indefensió que, a més a més, es pot considerar com una eina per a la fiscalització dels metges i inspectors, que pot condicionar la seua actuació.

En definitiva, l'STEPV-INTERSINDICAL VALENCIANA no pot recolzar unes mesures privatitzadores contràries a tots els principis que han de regir els actes administratius, que, no oblidem, han de garantir la condició d'igualtat de tots els ciutadans i la imparcialitat de les actuacions dels poders públics.

escrit ahir

"DIARIO DE VALENCIA" (12 de Maig de 1935)

La conversa amb el bibliotecari de l'Ateneu Mercantil era la pròpia de dos bibliòfils fins que va derivar a l'activitat cultural de l'Ateneu durant els anys 50:

- És que la gent interessada en aquestes coses no sap que ací, en ple franquisme, es feien cicles de conferències sobre Ausiàs Marc, o a la fundació de la Ciutat de València, algunes en valencià.

I qui organitzava tot açò?, li vaig preguntar.

- Els qui manaven, els Villalonga, Martí Domínguez, Moroder... ací, com a la Caixa d'Estalvis, a la Diputació, a l'Ajuntament, a alguns col·legis professionals, a Lo Rat Penat... la majoria dels qui manaven havien estat de la Dreta Regional Valenciana.

I així va ser com em vaig interessar per aquest partit, el qual, en temps del "Diario de Valencia" (el seu òrgan oficiós) que presentem, era el partit dels grans i mitjans propietaris agrícoles, d'alguns burgesos valencianistes, com Ignasi Villalonga, d'una part de les classes mitjanes i, naturalment, de la militància catòlica i els seus sindicats, en un temps en què anar a missa ja era ser "de dretes", i clar, també regionalista ben entès. I no era un partit de feixistes i espanyolistes. A iniciativa de la Dreta Regional Valenciana es fundà la CEDA. Guanyaren la guerra, i els seus homes es situaren en llocs clau, com ara Joaquim Maldonado, en la Secretaria del totpoderós Govern Civil franquista, o Corts Grau, en els serveis de propaganda del règim (amb més facilitat encara que els homes de la Lliga de Cambó).

Però alguns d'aquells ex-Dreta Regional es situaren en algun punt de l'ample

camp que en política cultural i actituds cíviques va de "las curiosidades regionales" als reductes del valencianisme nacional, que en aquells moments no passava de l'edició en valencià culte. El cas és que els Segura de Lago, Mommeneu Gómez, els Soriano i Bueso, Calatayud Vayà... possibilitaren una certa continuïtat i evolució de la nostra cultura en activitats tan diverses com els cursos de valencià a Lo Rat Penat impartits per Carles Salvador, presentació oficial del *Diccionari Català-Valencià-Balear* a l'Ajuntament de València, edicions de llibres d'assaig en valencià (Sanchis Guarner) per la Diputació, o les convidades per a que Joan Fuster escriguera articles en la premsa "del Movimiento". Fins i tot entre els promotors de la Unió Democràtica del País Valencià hi havia més d'un ex-Dreta Regional Valenciana.

Ferran Pastor i Belda

SEGUR EXCLUSIU D'AUTOMÒBILS

OFERIT PER CAUDAL ALS

Afiliats al STEPV
Intersindical
Valenciana

I PROFESSORAT SIMPATITZANT
AMB LA PROFESSIONALITAT I SOLVÈNCIA DEL
GRUPO ZURICH

FEM LA MILLOR OFERTA PER AL SEU COTXE.
TELEFONE I HO COMPROVARÀ

900-13 14 15
(trucada gratuïta)

FACILITE'NS
LA CLAU
759

Avda. General Marvá, 20-22
Tel. (96) 521 53 77
Fax: (96) 521 53 18
03005 ALACANT

CAUDAL
SEGUROS
GRUPO ZURICH

Paseo de la Alameda, 2-B
Tel. (96) 361 86 11
Fax: (96) 362 25 47
46010 VALENCIA

✓ Exclusiu en preu

- Consulte quant pot estalviar amb aquesta assegurança.
- Seguesca tenint els seus descomptes per la seua bona conducció.
- A més pot fraccionar el pagament.

✓ Exclusiu en comoditat

- Contracte la seua pòlissa en l'acte.
- Evite desplaçaments innecessaris.
- Comuniqué'ns les seues incidències per telèfon o fax.
- Horari ininterromput de 8 a 18 h.